

त्वमपि शोभसे । रजन्या शोभते चन्द्रश्चेत्यापि च यामिनी” सा०द० ।

अन्योन्याध्यास पु० अन्योन्यस्मिन् अन्योन्यतादात्म्या-
ध्यासः आरोपः । वेदान्तिमतसिद्धे परस्परतादात्म्यारोपे
यथा अन्तःकरणे चेतनाध्यासः, चेतने वा अन्तःकरण
तादात्म्याध्यासः “जलव्योम्ना घटाकाशो यथा सर्वस्तिरो-
हितः । तथा जीवे च कूटस्थः सोऽन्योन्याध्यास उच्यते”
इति वृद्धाः ।

अन्योन्याभाव पु० अन्योन्यस्मिन् अन्योन्यस्य अभावः ।
भेदे । भेदो हि यथा घटे घटस्य, तथा पटे घटस्य सदाऽस्ति,
संसर्गाभावस्तु नैवं, घटे भूतलस्याभावेऽपि भूतले घटस्य
कदाचित् सत्त्वसंभवेन सदाभावाभावात् । “अभावस्तु द्विधा
संसर्गाभ्योन्याभावभेदतः” इति भाषा० तादात्म्यसंबन्धाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वम् अन्योन्याभावत्वमिति सूक्ता० ।
तच्च अखण्डोपाधिरिति नान्योन्याश्रयः इति तु नव्याः ।

अन्योन्याश्रय ति० अन्योन्याश्रयतीति आ+श्चि-अच् ।
परस्परसापेक्षे । न्यायमते तर्कविशेषे पु० । स च एकस्य
ज्ञानादिजननाय यथाऽन्यज्ञानाद्यपेक्षा तथातस्य ज्ञानादि
जननायेतरस्य ज्ञानापेक्षेति स्वापेक्षामेक्षित्वनिमित्तकोऽ-
निष्टः प्रसङ्गः । अपेक्षा च ज्ञप्ता, उत्पत्तौ, स्थितौ च
प्राज्ञा तत्र ज्ञप्ता “घटोऽयम् यद्येतद्घटज्ञानजन्यज्ञान-
विषयः स्यात् तदैतद्घटमिदं स्यात् तत्र स्वज्ञानस्य
स्वज्ञानजन्यत्वेनानिष्टं प्रसज्येत स्वापेक्षामेक्षित्वज्ञानत्वात्
स्वापेक्षितघटज्ञानरूपविषयस्य तज्जनकज्ञानविषयाङ्गे-
रूपमनिष्टञ्च सज्येत अतोघटस्य घटभेदप्रसङ्गोऽनिष्टः ।
उत्पत्तौ यथा घटोऽयं यद्येतद्घटजन्यजन्यः स्यात्
तदैतद्घटमिदं स्यादित्यादि । एतद्घटस्य उत्पत्तौ
एतद्घटजन्यसापेक्षत्वे कारणस्य कार्याङ्गेदनियतया
एतद्घटस्य एतद्घटभेदरूपोऽनिष्टः प्रसङ्गः । स्थितौ यथा
घटोऽयं यद्येतद्घटवृत्तिवृत्तिः स्यात् तदा तदात्वेनोप-
लभ्येत न च तथा उपलभ्यते तथात्वे च घटस्य घट-
वृत्तित्वापत्तिरनिष्टा प्रसज्येत । एतेषु त्रिप्रविषयतयैव
प्रायशोऽनिष्टप्रसङ्गः । सर्वत्र तन्मूलकमेव स्वयम्हसापेक्षपह-
सामेक्ष्यपहस्यमनगोत्राश्रयत्वं तत्र तत्र व्यवस्थितम् ।
अतएव परस्परज्ञानसापेक्षज्ञानाश्रयोऽनगोत्राश्रय इति
स्मार्तैरुक्तम् । एवञ्च अन्योन्यपदस्य तज्ज्ञाने, तदुत्पत्तौ,
तत्स्थितौ च लक्षणा तदाश्रयः अगोत्राश्रय इति
त्रितयसाधारणः विग्रहः ।

अन्यच्च ति० अनुगतमक्षमिन्द्रियं गतिस० । प्रत्यक्षे, अनुपदे,
अनुगते च । अक्षः मनीषम् अव्ययी० टच्समा० ।
चक्षुर्निकटे अव्य० ।

अन्यगभाव पु० अनूचोभावः । पञ्चाङ्गनृत्वे, आहुगत्वे ।

अन्यच् ति० अनु+अनृच-क्विन् । अनुगामिनि, स्त्रियां
ङीप् । “समानवन्मू अस्ते अनूचौ” ऋ० १, ११३, २,
अनूचौ अन्यञ्चन्याविति भा० । “तस्मादिमे अन्यञ्च
तीर्थञ्च” श० ब्रा० । पशुशान्वक् कात्या० ६, ५, ६ ।
अनु पञ्चादञ्चतीति तद्व्या० । अनुपदे न० अव्य०
अमरः । “अन्यययौ मध्यमलोकपालइति” रघुः अनुपदं
यथावित्यर्थः खरादेराकृतिगणत्वेन तद्वर्णयः अनुमाने
अव्य० प्रो० मनो० ।

अन्यन् ति० अनृ-वनिप् । अनुगन्तरि । “अन्यसि रात्रौ-
त्वेति” ता० ब्रा० स्त्रियां ङीप् । भाष्यकृता तु अनुपूर्वा-
द्वातेरेतद्रूपमित्युक्तम् । तेन अनु+वा-कृष्टं रूपसिद्धिः ।
स्त्रियां टाप् ।

अन्यय पु० अनु+इण्-भावे अच् । सन्ततौ, अनुगतौ,
“जन्माद्यस्य यतोऽन्ययादिति” भाग० । वृत्तौ, आनुकूल्ये,
कार्ये-कारणस्यानुसरणे, कार्यसत्तापादकस्वसत्ताकस्य
कारणस्य कार्ये स्थितौ, स्वसत्तानियतसत्तावत्कार्यसंबन्धे,
च । कर्त्तरि अच् । वंशे तस्य पूर्वपुरुषदेहावयवाहुगमना-
त्तथात्वम् । “तदन्वये शुद्धिमति प्रसूतः शुद्धिसत्तर”
इति “रघूनामन्वयं वक्ष्ये” इति “तस्यान्वये भूपतिरेव
जात” इति “अथ स्तुते वन्दिभिरन्वयश्चैरिति” च रघुः
पदानां, स्तोपस्थायपदार्थानां वा परस्परसंबन्धे । “तात्-
पर्याख्यां वृत्तिमाहुः पदार्थान्वयबोधने” इति सा०द०
“परस्परनिरपेक्षायामेकस्मिन्नन्वयः समुच्चय” इति सि०
कौ० । “सुखार्थेस्तेराद्येपो वाक्यार्थान्वयसिद्धये” इति
सा०द० । तद्वत्त्वे तत्त्वत्तरूपे, “गुणानां तदन्वयव्यतिरेका-
नुविधावित्वादिति” सा०द० । अन्येति इन्द्रियम् कर्त्तरि
अच् । प्रत्यक्षे, “स्यात् साहसं त्वन्वयवत् प्रसभं कर्म्म यत्
कृतम् । निरन्वयं भवेत् स्तेयमिति” मनुः । अनुगतसात्वे
ति० । “का त्वमेकाकिनी भीरु ! निरन्वयजने वने” इति
भट्टिः अनुगतजनशून्ये इत्यर्थः ।

अन्ययबोध पु० एकपदार्थे धर्मिणि अपरपदार्थस्य अन्ययं
सम्बन्धं बोधयति आकाङ्क्षादिना, बुध-णिच्-अण् उप०
स० । शब्दज्ञानजन्ये शब्दबोधरूपासुभवभेदे । स च बोधः
न प्रत्यक्षं नाप्यनुमेति नैयायिकाः । किन्तु ततोविबुधश्च-